

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת מירב בן ארי

פ/25/6586

הצעת חוק אומנה לילדים (תיקון – מתן הסכמה לטיפול פסיכיאטרי), התשפ"ו–2026

1. תיקון התוספת הראשונה בחוק אומנה לילדים, התשע"ו–2016¹ (להלן – החוק העיקרי), בתוספת הראשונה, בפרט 3, אחרי "ולטיפול פסיכולוגי" יבוא "ופסיכיאטרי, ובכלל זה טיפול באמצעות תרופות פסיכיאטריות".
2. תיקון התוספת השנייה בחוק העיקרי, בפרט 5, במקום הסיפה החל במילים "לטיפול פסיכיאטרי" יבוא "לאשפוז פסיכיאטרי".

דברי הסבר

חוק אומנה לילדים, התשע"ו–2016 (להלן – החוק), נועד לעגן את זכויותיהם של ילדים באומנה, ואת חובת המדינה להבטיח את טובתם ואת זכויותיהם, בהתאם לאמנה בדבר זכויות הילד, ומתוך הכרה בפגיעותם הייחודית ובזכותם להגנה ולעזרה מיוחדות, ובלי לגרוע מאחריות הוריהם, מחובתם ומזכותם להבטיח את טובת ילדיהם ואת זכויותיהם. סעיף 43 לחוק קובע הוראות לעניין סמכויות האומן, ובין היתר, כי בכל עניין הקשור בחיי היום-יום של הילד, ובכלל זה בעניינים המנויים בתוספת הראשונה לחוק, תהיה לאומן סמכות לתת הסכמה ולאשר פעולות של הילד ולייצגו כמפורט באותו סעיף, ואילו בתוספת השנייה לחוק מנויים עניינים שהאומן אינו מוסמך לתת לגביהם הסכמה כאמור.

על פי פרטים 1 ו-3 לתוספת הראשונה לחוק, אומן מוסמך לתת, בין היתר, הסכמה לבדיקה רפואית ולטיפול רפואי וכן הסכמה לבדיקות פסיכולוגיות ופסיכיאטריות ולטיפול פסיכולוגי, בהתאם לתוכנית הטיפול ולפי הנחיית מנחה האומנה כמפורט בתוספת האמורה. לעומת זאת, על פי פרט 5 לתוספת השנייה לחוק, הוא אינו מוסמך לתת הסכמה לטיפול פסיכיאטרי או לאשפוז פסיכיאטרי, ובכלל זה לטיפול באמצעות תרופות פסיכיאטריות.

במציאות הטיפולית, ישנם ילדים באומנה הזקוקים למענה רפואי–פסיכיאטרי הכולל אבחון וטיפול תרופתי. מטרת התיקון המוצע היא לדייק את ההסדר הנוגע לטיפול בבריאות הנפש של ילדים באומנה,

¹ ס"ח התשע"ו, עמ' 586.

תוך הבחנה ברורה בין טיפול שוטף לבין מצבים חמורים יותר הדורשים אשפוז, לשם הבטחת רצף טיפולי ומענה רפואי מקיף לילדים באומנה עם קשיים נפשיים או רגשיים. לפיכך, מוצע להוסיף לפרט 3 לתוספת הראשונה לחוק מתן הסכמה לטיפול פסיכיאטרי, ובכלל זה טיפול באמצעות תרופות פסיכיאטריות, כך שלאומן תהיה סמכות לתת הסכמה לטיפול כאמור. עם זאת, קיים כאמור הבדל מהותי בין טיפול פסיכיאטרי אמבולטורי (מרפאתי), המקביל לכל טיפול רפואי אחר, לבין אשפוז פסיכיאטרי הכרוך בהוצאה מהבית ובהגבלת חירות ומחייב מטבעו פיקוח הדוק יותר ובחינה טיפולית נפרדת. לפיכך מוצע להשאיר אשפוז פסיכיאטרי בעניינים המנויים בתוספת השנייה שאין לאומן סמכות לתת הסכמה לגביהם.

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חברות הכנסת מיכל מרים וולדיגר וקארין אלהרר (פ/6566/25).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ו' באדר התשפ"ו (23.02.2026)